

מנחות טז

ור"ע מחייב בחלה ובמעשרות.

ר' יוחנן	רב כהנא
תלמוד ערוך הוא בפיו של ר' עקיבא: שלא ניתנו מעות אלא לצורך להן.	אומר היה ר"ע: מירוח הקדש אינו פוטר

אמר רבא

מירוח הקדש בעלמא	מירוח העובד כוכבים
פוטר	מחלוקת תנאים
<p style="text-align: center;">ר"מ ור' יהודה תורמין משל ישראל על של ישראל, ומשל עובדי כוכבים על של כותיים, ומשל עובדי כוכבים, אבל לא כל על של כל</p>	<p style="text-align: center;">רבי יוסי ור"ש אומרים: תורמין משל ישראל על של ישראל, ומשל עובדי כוכבים על של כותיים, ומשל עובדי כוכבים, אבל לא משל עובדי כוכבים, ומשל כותיים על של כותיים, ומשל כל על של כל</p>

המשך דברי רבא

גלגול הקדש	גלגול עובד כוכבים מאי?
<p>פוטר, דתנן: הקדישה עיסתה עד שלא גלגלה ופדאתה - חייבת, משגלגלה ופדאתה - חייבת, הקדישה עד שלא גלגלה וגלגלה הגזבר ואחר כך פדאתה - פטורה, שבשעת חובתה היתה פטורה</p>	

ניסיון לענות לשאלת רבא ממשנה: מיתנא תנן: גר שנתגייר והיתה לו עיסה, נעשה עד שלא נתגייר - פטור,

משנתגייר - חייב, ספק - חייב

הסברים אפשריים של המשנה

המשנה דברי הכל היא	המשנה לפי רבי יוסי ורבי שמעון
<p>ואפי' רבי מאיר ורבי יהודה דקמחייבי התם פטרי הכא, התם הוא דכתיב אזנא אזנא יתירא, הוי מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות אפילו עובדי כוכבים, אבל הכא תרי זימני עריסותיכם כתיב, חד עריסותיכם כדי עיסתכם, וחד עריסותיכם ולא עיסת עובדי כוכבים ולא עיסת הקדש</p>	<p>דקא פטרי, אבל רבי מאיר ורבי יהודה גמרי דאשית ראשית מהתם?</p>

פסיקת רבא בנושא: מאן דאמר: מירוח העובד כוכבים פוטר, גלגול העובד כוכבים פוטר, מאן דאמר: מירוח העובד כוכבים אינו פוטר, גלגול העובד כוכבים אינו פוטר.

קושי על פסיקתו: איתביה רב פפא לרבא: **עובד כוכבים שהפריש פטר חמור וחלה - מודיעים אותו שהוא פטור, וחלתו נאכלת לזרים, ופטר חמור גוזז ועובד בו; הא תרומתו אסורה, והא האי תנא דאמר: מירוח העובד כוכבים אינו פוטר, וגלגול עובד כוכבים פוטר!**

עוד קושי: ועוד איתביה רבינא לרבא: **חלת עובד כוכבים בארץ ותרומתו בחוצה לארץ - מודיעין אותו שהוא פטור, חלתו נאכלת לזרים, ותרומתו אינה מדמעת; הא תרומתו בארץ - אסורה ומדמעת, והא האי תנא דאמר: מירוח העובד כוכבים אינו פוטר, גלגול העובד כוכבים פוטר!**

תירוץ: מדרבנן, גזירה משום בעלי כיסים.

קושי על התירוץ: אי הכי, אפי' חלה נמי!

תירוץ: אפשר דאפי' לה פחות מחמשת רבעים קמח ועוד.
קושי על התירוץ: תרומה נמי אפשר דעביד לה כדרי אושעיא! דאמר רבי אושעיא: מערים אדם על תבואתו ומכניסה במוץ שלה, כדי שתהא בהמתו אוכלת ופטורה מן המעשר; אי נמי, דעייל לה דרך גגות ודרך קרפיפות!
תירוץ: התם בפרהסיא זילא ביה מילתא, הכא בצנינא לא זילא ביה מילתא.

רבי מאיר	ר' יהודה
משקרב העומר, יוצאין ומוצאין שוק ירושלים שהוא מלא קמח קלי שלא ברצון חכמים	ברצון חכמים היו עושין

חכמים	ר' יהודה
לא בדק (יבדוק אפילו בחג עצמו)	בודקין אור ארבעה עשר, ובארבעה עשר שחרית, ובשעת הביעור